

Brian bezorgt nabestaanden een mooie herinnering aan hun dierbare

'ALLES WORDT INTENSER ALS DE DOOD NADERT'

Brian de Hond maakt met Stichting Levensportret videoportretten van mensen die niet lang meer te leven hebben. Zij kunnen op deze manier een mooie herinnering achterlaten voor hun naasten.

Een foto zegt meer dan duizend woorden', luidt het gezegde. Maar is dat ook altijd zo? Hoe graag zou je nog eens de stem willen horen van een dierbare die niet meer leeft? Antwoorden willen krijgen op vragen die je nog had willen stellen. Of gevoelens willen delen die je bij leven misschien niet of te weinig besproken hebt.

Brian de Hond

ZIJN BROER MARC

Brian de Hond (39) weet als geen ander hoe waardevol die dingen kunnen zijn. Drie jaar geleden overleed zijn broer Marc, zoon van Maurice de Hond en bekend als tv-presentator en theatermaker, op 42-jarige leeftijd aan blaaskanker. "Toen hij wist dat hij niet lang meer te leven had, liet hij een video-interview voor zijn kinderen opnemen. Die waren destijds pas één en drie jaar oud. Ze zouden zich hem later alleen nog kunnen herinneren aan de hand van verhalen van hun moeder en andere familieleden. Met de film waarin hij zélf tegen hen praatte, liet hij een bijzondere herinnering achter."

ONGENEESLIJK ZIEK

Een halfjaar nadat Marc stierf, richtten zijn broers Brian en

Michel Stichting Komma op. Geïnspireerd door de ontroerende film die hij naliet, wilden zij ook andere ongeneeslijk zieke ouders

van jonge kinderen de mogelijkheid bieden om kosteloos een mooi videoportret van zichzelf te laten vastleggen. "In twee jaar tijd maakten we meer dan tweehonderd portretten van zieke ouders", vertelt Brian. "Maar steeds vaker kregen we ook verzoeken van opa's, oma's, tieners, twintigers die dit wilden. Die weigerden we natuurlijk niet, maar we merkten wel dat het moeilijk zou worden om aan alle aanvragen te kunnen voldoen. Jaarlijks krijgen meer

dan 100.000 mensen in Nederland te horen dat ze ongeneeslijk ziek zijn. Om ook hen te kunnen helpen, heb ik per 1 maart Stichting Levensportret opgericht. Die is er niet alleen voor ouders van jonge kinderen, maar voor alle ongeneeslijk zieke mensen die een videoportret willen laten maken."

'ELK GESPREK IS ANDERS'

Sinds de lancering van de stichting zijn meer dan tweehonderd aanvragen binnengekomen en is het honderdste levensportret opgenomen. Iedereen die zich aanmeldt, wordt binnen 24 uur teruggebeld. "Mensen willen het graag, maar vinden het ook spannend. Daarom leggen we vooraf goed uit hoe alles in zijn werk gaat en bespreken we hun wensen. Vervolgens komen we langs met een cameraman en gespreksleider die vragen stelt. Dat

Inmiddels zijn er al heel veel mooie videoportretten gemaakt.

Een levensportret kan troost bieden aan de nabestaanden.

is géén interviewer, maar iemand die het gesprek gaande houdt en zorgt dat de onderwerpen aan bod komen waarover de zieke persoon het graag wil hebben", vertelt Brian, die zelf ook gespreksleider is. "Elk gesprek is weer anders. De één wil vooral over zijn jeugd praten, de ander over een mooie carrière, zijn geliefden en naasten of het verloop van de ziekte. In overleg kan de gespreksleider vragen stellen als 'Waar ben je het meest dankbaar voor?', 'Hoe wil je herinnerd worden?' of 'Welke levenslessen zou je je dierbaren willen meegeven?' Aan het eind van het gesprek krijgt iedereen de gelegenheid zich tot de camera te richten en iets rechtstreeks tegen zijn dierbaren te zeggen. Dat zijn emotionele momenten."

Zo sprak een jonge moeder tot haar kinderen: 'Lieverds, ik hoop dat jullie met veel liefde naar dit portret zullen kijken. Mama is er niet meer, maar zal altijd over jullie waken.'

Onlangs maakte Brian een portret van een twintigjarige jongen die zijn vader aan een zeldzame hersenziekte verloor en nu dezelfde aandoening had. "Hij zou net als zijn vader sterven. Het was een indrukwekkend verhaal dat ik niet snel zal vergeten."

'DAAROM DOE IK DIT'

Brian kreeg zelf verschillende keren te maken met dierbaren die

ernstig ziek werden. Niet alleen zijn broer Marc en zijn opa, maar ook zijn vriendin die borstkanker kreeg en een goede vriend die aan leukemie leed. "Gelukkig hebben mijn vriendin en vriend het overleefd, maar het komt daardoor wel dichtbij. Deze ervaringen spelen een belangrijke rol in mijn drijfveer om dit te doen."

'ZE SPRAK: MAMA IS ER NIET MEER MAAR ZAL ALTIJD OVER JULIE WAKEN'

MOOIE DINGEN VERTELLEN

Hij houdt zich inmiddels fulltime met de stichting bezig. Verlies, afscheid, de dood; ze omringen hem voortdurend. Toch heeft Brian nooit gearzeld dit te doen. "Je treft mensen in een verdrietige situatie, maar kunt ze tegelijkertijd helpen door ze mooie dingen te laten vertellen en een lach te bezorgen. Het zijn zulke fijne, warme gesprekken. Ik vind het mooi om op deze manier wat voor een ander te betekenen zonder er iets voor terug te willen." Aan Stichting Levensportret zijn op dit moment vier cameramannen en tien gespreksleiders verbonden. "De stichting is afhankelijk

van donateurs en fondsen. We zijn daarnaast bezig met een crowdfunding waarmee we honderd portretten kunnen financieren. Zo kunnen we ze geheel gratis blijven aanbieden, maar de freelancers toch een klein bedrag uitbetalen", legt Brian uit. Het werk voor de stichting heeft hem veranderd, zachter gemaakt. "Ik ben driedimensionaal naar mensen gaan kijken en sta meer voor ze open. Als iemand in de supermarkt zich bot gedraagt of geen sorry zegt als hij tegen me op botst, erger ik me niet zo snel. Ik heb geen flauw idee wat hij heeft meegemaakt. Misschien is zijn moeder wel ziek of heeft hij net rotnieuws te horen gekregen. Daar sta ik vaker bij stil."

'ALLES WORDT INTENSER'

Wat hem na al die gesprekken vooral blijft is de positiviteit en liefde die mensen in zich hebben. "Je weet dat het leven eindigt is, maar voor sommigen is dat dichterbij. Door te horen wat deze mensen hun familie meegeven, hoe ze hen liefhebben, wat ze nog hadden willen weten toen ze jonger waren, heb ik veel geleerd en ben ik anders naar het leven gaan kijken. Een man zei: 'Ik gun niemand kanker, maar iedereen de ervaring.' Alles wordt intenser: je geniet van de kleuren, van muziek, van kleine dingen en bent dankbaar voor wat er nog is. Als iemand je zoiets vertelt, waarom zou je je dan ooit nog druk maken om iets onbenulligs? Dit soort ervaringen maakt ons werk betekenisvol." ■

stichtinglevensportret.nl
steunstichtinglevensportret.nl

REAGEREN OP DIT ARTIKEL?

redactie@maxmagazine.nl of
Postbus 277 - 1200 AG Hilversum